

напрѣдкъ ли е? не знаѣх; защото, ако моралътъ на удоволствието истѣячава, обезсилва, разслабва душата, моралътъ на страстта я гори, изсушава и раскъсва.

Могѣтъ ли се намѣри думи достатѣчно силни, за да се опише картината на страстта въ семейството? Нѣма даже да се онитамъ: да се описва страстта въ твърдѣ живи и твърдѣ точни чѣрти, даже съ цѣль да я изгонимъ, значи да я благоприятствуваме. Азъ ще се задоволя само да заемѣ за тѣзи картина нѣколко чудесни думи отъ онѣзи книга за която се казва, че е най хубавата излѣзла изъ челоуѣческа рѣчка, понеже Евангелието не е челоуѣческо произведение. *Nunc primum occurrit simplex cogitatio, deinde fortis imaginatio, postea delectatio et motus pravus, denique assensio.* „Това което най напрѣдъ се представя на умътъ е една проста мисль, послѣ едно силно въображение, послѣ иде удоволствието и едно лошо вълнение, и най сѣтиѣ съгласието“. Какво познание на душата е притежавалъ този непознатъ мистикъ, който отъ дълбочината на една монашеска келия, е описалъ въ чѣрти тѣй кратки и тѣй трогателни цѣлата история на челоуѣческитѣ страсти!

Ето злото: що му е цѣрътъ? Сжщата книга го казва: *Circa initium vigilandum est.* „Трѣбва да бдимъ въ началото“. А ние най малко бдимъ въ началото: що има отъ една усмивка, що има отъ една приятна дума? Но, *quanto diutius ad resistendum quis torpuerit, tanto in se quotidie debilior fit et hostis contra eum potentior.* „Колкото повече се успиваме, колкото повече ставаме бесчувствени, тол-